

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Κ. Ρ. ΜΠΡΑΟΥΝ

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

λοχαγός Ρόγκερ, δόλοχαρος, έπηρε τον έξογκο δρόμο, γιά να πάη στην άμορφη βίλλα του σέρ Γουλιμπερφορς. Ή ήμερα ήταν άμορφη, τά ποδιά κελαιδούσαν στά δέντρα κ' ό ήλιος έκανε πό λαμπερά τά πολύχρωμα λουλουδία στους κάμπος ! 'Ο Ρόγκερ, κντάζοντας τις άνθισμένες άμυγδαλιές, προχωρούσε άμέριμα, μ' ένα σωρό παράφνες σκέψεις στό κεφάλι.

—Τί άνθρωπος είνε άραγε αυτός ό σέρ Γουλιμπερφορς ; Έλεγε μέσα του. 'Ο άνφως του και φίλος μου, ό Χάρου Φώξ, είνε πάντα άνγματούς κ' άδόλοχτος !...

Κι ό λοχαγός θυμήθηκε τό χθεσάό γλέντι τους στό Πικαντίλ. Μά δέν ήταν μόνο γλέντι : ήταν όργιο !... 'Ο Χάρου Φώξ, μονάχος του, είχε άδειάσει πέντε ποτιλίκις σαμπάνια... 'Έπειτα, λοιπόν, όταν γουρίζαν στό σπίτι τους, ύστερ' από τά μερόσνυχτα, άγκαλιασμένους και θεότρελλοι, από τό κέρη, ό Χάρου Φώξ γύρισε ξαφνικά τό κεφάλι του και τότε γελώντας :

—Φίλε μου Ρόγκερ, άφισ τό μεσημέρι είσαι κλεισμένος στού σέρ Γουλιμπερφορς. Θα ήμαρ μαζύ έχει πέρα... 'Έχω μιλήσει γιά σένα στό θεύ μου. Μη σέ νοιάζει !... Θα δής !... Θα περάσουμε περίφημα !...

'Ο λοχαγός Ρόγκερ προχώρισε άόμα λίγο κ' ύστερα στάθηκε στή μέση του δρόμου, με μία έκφραση πόνου στό πρόσωπο. Τί τροφή πό είνε όταν έχει κανείς κάλους !... Αάβολο ! Στάθηκε πάρα πολύ άνόητος, πού φρόσε τό κούνημα του παπούτσια. Ήταν βέβαια πολύ άμορφη, πολύ κομψή, μά τό έρχόντουσαν κάπως στενά στό πόδια. 'Ο Ρόγκερ έκανε πάλι να προχωρήσει, μά πό πέρα στάθηκε με άπόγνωση, βέβαιος ότι δέν θα κατόρθωνε ποτέ να γτάξει στή βίλλα του σέρ Γουλιμπερφορς μ' εκείνα τά στενά παπούτσια.

—Τί έπαθα !... ηρώησε ό Ρόγκερ, τρίζοντας τά δόντια του από τόν πόνο και τί λύσσα.

Τά πόδια του έκαγαν, οι κάλιοι τόν τριποδούαν σάν άγκάθια πού τό έξοκίζαν την καρδιά, τό γόνάτια του έτρεπαν, σάν να είχαν παρλίσει. Κι ό Ρόγκερ τότε, δίχως να μπορεί να συλλογιστεί τίποτ' άλλο, κάθισε στή άκρη του δρόμου κ' έβγαλε τά παπούτσια του.

Θέε μου ! Τι άνακούφισις ! Πήρε ένα βαθύ άναση ναγκυό και κντάταξε τριγύρω πού με άγάλλιασε, όταν έβλεπαι είνε πού πέρα, στον κάμπο, όταν πελώριο ταύρος με κόκκινα μάτια, άγριο κ' έτοιμο να χνιμήξει άπάνω του.

'Ο Ρόγκερ, σάν να δέχτηκε μία ήλεκτρική έκσένωση, τινάχτηκε όρθιος, με τόν τρώο στην καρδιά. Τί άτυχη κίνηση !... 'Ο ταύρος, είτε γιατί δέν είχε κέρη, είτε γιατί τόν πειραζάν η μύγες, έβγαλε ένα άπαισιο μουγκρητό και σαβόντας τό κεφάλι του, άοργησε γιά να τόν ξεκίσηση με τά κέρατά του. 'Εκείνος τότε, πανικόβλητος, τήδωσε στό πόδια, πέρασε σάν άστραπή ένα χοράρι, έφτασε κοντά στα κάγκελλα ενός χνιματος, πήδηξε σάν αήθητης από μέσα και πήρε μία βαθειά άνάσα. 'Επατέλους ! Βρισκόταν μέσα στο άπέραντο πάρκο του σέρ Γουλιμπερφορς. Μά τί χάλια πού είχε, έτσι όπως ήταν, με τί κάλτσες ! Φορούσε ένα υπέροκομο κουστούμι και φανταζόταν πώς θα έκανε εντύπωση στον όραμόκομο της βίλλας του σέρ Γουλιμπερφορς. Κι όμως, τώρα ήταν τόσο γελοός, δίχως παπούτσια !...

'Ο λοχαγός Ρόγκερ, άπελπισμένος, προχώρισε πός τά μέσα κ' έφτασε σ' ένα ροδάνα. Άνάπνευσε με παρεια κέκνιο τό μεθυστικό άρωμα των λουλουδιών κ' έτοιμαζόταν να καθήση πάλι, γιά να συλλογιστή πώς θα κατέφερε να βγη ά' αυτή τή δύοκομη θέση, όταν έδειξη τή στιγμή άκουσε βήματα εκεί κοντά, σ' ένα μονοπάτι. 'Ο Ρόγκερ κνρίφτηκε άμέσως πίσω από κάτι θάμνους. Κι είδε τό

τε έναν ήλικωμένο κύριο να περνάη γρήγορα, σάν άστρατή, και να χάνεται πίσω από τά θένερα. 'Ο Ρόγκερ βγήκε από τόν κρυφώνα του, μά ξαφνικά, άλλα πάλι βήματα άντήχησαν στό μονοπάτι. Αυτή τή φορά ήσαν δύο νέοι, με μουλά και άνθος στή μπουτουέικρα, πού κντάζαν τριγύρω τους, άνήσυχτοι.

—Μά δέν μπορεί να έγινε άφαντος ! Έκανε ό ένας από τους δύο. —'Ωραία διασκέδασις ! γκνίναξε ό άλλος. Για φαντάσου όμως ! Να κλέβουν τά διαμαντικά της λαίδης Γουλιμπερφορς !... 'Ανίρυστο, φίλε μου !... 'Ανίρυστο !...

'Ο Ρόγκερ τότε έκανε να βγη πάλι από τους θάμνους, γιά να πη σ' εκείνους τους νέους πώς είχε βή τόν κλέφτη. Μά την ίδια στιγμή, συγκρατήθηκε. Ήταν αδύνατο να παρουσιασθή έτσι, με τις κάλτσες στό πόδια, μπροστά σ' αυτούς τους δύο δανθίδες. 'Όλα τά σαλιάνια του Λονδίνου θα γελούσαν με ά βλαμιάδα τό λιγότερο, με τό κομικό εκείνο πλάσμα του !... Τουλάριστον, άν κατάφανε να τό σκάσει από εκεί πέρα... Μόλις όμως άοργησε πός τό βάθος του πάρκου, άκουσε τόν ένα από τους δύο νέους να φωνάζη :

—Τοάρι, κάτος, γάτος !... Αυτός είνε ό κλέφτης !...

Κι άρχισαν κ' οι δύο να τόν κννηγούν, γιά να τόν πιάσουν.

'Ο Ρόγκερ τά έχασε τότε κυριόλεκτα κ' έκανε φτερά στό πόδια του. Προτιμούσε να πεθάνη, να σκάση από τό τρέξιμο, παρά να γελοιοηθή. 'Έφτασε λοιπόν στό τερραίν του τένις, πέρασε δίπλα από μία μικρή λίμνη και μπήκε σ' ένα πιατό μονοπάτι. Η μεταβίωτες κάλτσες του είχαν κορφαλιστή καιτά πόδια του ήσαν καταματωμένα από τις πέρες.

'Εκείνη τή στιγμή ξαναπρόβηκε ό κλέφτης ! 'Ο Ρόγκερ τώρα είδε καθαρά ότι κρατούσε στα χέρια του μία χρυσοστόλιση κοσμηματοθήκη. Να μά πρώτης τάξεως, εύκαιρία ! "Αν κατέφερε να πιάση τόν κλέφτη, θα γλίτωνε από τή γελοιοποίησι. 'Έπειτα, δέν θα έεκαλοιδούσε να τρέξη έτσι, και να κνρίβεται δώ κ' εκεί, σάν να ήταν αυτός ό κλέφτης !... Με δύο πηδήματα λοιπόν έφισε πάνω σ' εκείνον τόν ήλικωμένο κύριο, τό άρπάζει από τά χέρια την κοσμηματοθήκη και τόν έκλεισε μέσα στή σέρρα πού βρισκόταν εκεί δίπλα.

Και τώρα τί έπραξε να κινή ; Να πάη στή βίλλα, γιά να δώσει τά διαμαντικά της στή λαίδη Γουλιμπερφορς ή να τρέξη πρῶτα να πάρη τά παπούτσια του, μά κ' ό άγορευμένος ταύρος θα είχε φάγει πάλι από εκεί πέρα ; Μεγάλο κ' άλυτο πρόβλημα ! 'Ο Ρόγκερ βυσθίτησε στις σκέψεις του, όταν ξαφνικά άκουσε μία κνριτώλλη γυναικεία φωνή :

—'Ω, Θεέ μου !... 'Εσείς λοιπόν είσαστε ό...

'Ο Ρόγκερ σήκωσε τό κεφάλι σασιτισμένος κ' είδε μπροστά του μία άμορφη νέα, με κάπσοφο φορεμα.

Τι σύμπτωσης ! 'Εδώ και δύο μέρες, είχε σούσει τό σκαλλίμα της, ένα υπέοχο φρέ-τερρέ, από τις ρόδες ενός αυτοκννήτου, στή Μανόν - Στρη.

—'Εσείς !... 'Εσείς !... Μά δέν είνε δυνατόν !... ψιθύρισε πάλι ή νέα.

—Θέε μου !... Έκανε ό λοχαγός, τρέμοντας σύγκομος από την τροπή του.

—Γρήγορα !, γρήγορα !... Ξαναείτε ή νέα. Κάτωσε έρχεται ! Κνριφτείτε πίσω από τή σέρρα. Θα τούς πού πώς είνε είνε κανέναν !...

'Ο Ρόγκερ, σάν αιάματα, την άκουσε.

—Μήπως τόν βρήκατε ; ρώτησαν ά δύο δανθίδες, πού έφτασαν εκείνη τή στιγμή, την άμορφη νέα.

—'Όχι, δέν τόν είδα !... τούς άπάνησε.

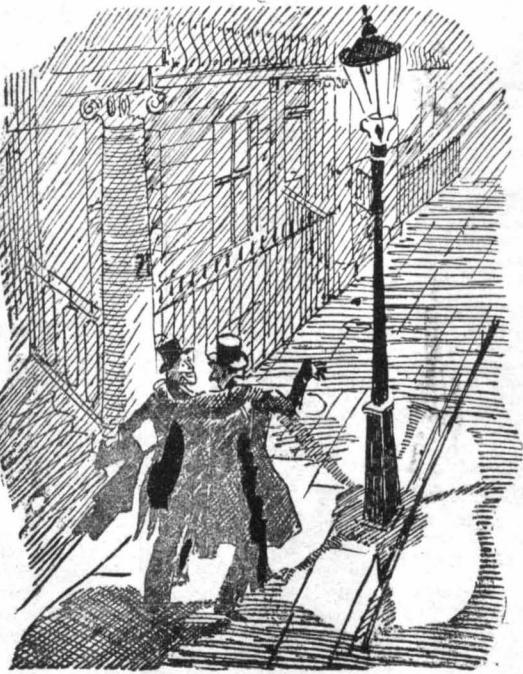
—Περίεργο ! Έκαναν εκείνοι. Κι όμως, κάπου εδῶ πέρα πρέπει να είνε !... Κάθηκε σάν άστρατή από τά μάτια μας ! Κι όπότσο ήταν με τις κάλτσες !...

Κι έφτασαν πάλι, γιά να βρούν τόν κλέφτη μέσ' στό πάρκο.

—Μπορείτε τώρα να βγητε !... Έκανε ή νέα του Ρόγκερ.

—Σας εθαριστώ !... της είσε ό κέκνιος, τρέμοντας από τή σνγκνρησι.

—'Όποτε μου τά διαμαντικά και φνίγετε γρήγορα, τώρα πού δέν είνε κανείς εδῶ πέρα. Προχθές σούσατε τή ζωή του Τόγκ, του σκαλλίω μου. Καθώς βέλεκατε, λοιπόν, δέν είμαι άγνώομιον !... Πρέπει όμως να μου ύποσχθήτε ότι θα γίνετε τίμος άνθρώπος. Μά πώς μπορείσате να τό κάνετε αυτό ; Φαντασε σάν ετζέν-

Γουρίζαν στό σπίτι τους, ύστερ' από τά μερόσνυχτα, άγκαλιασμένους και θεότρελλοι από τό κέρη...

τλεμαν...
—Γιὰ τὸ Θεό !... φώναξε τότε ὁ Ρόγκερ. Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι ἔ-
κλεμα ἐνὸς τὰ διαμαντιά !...
—Μὰ τότε γιατί κρύβετε ; Γιατί εἰσαίτε χωρὶς παπούτσι ; Καί
γιατί βρίζατε στὰ χέρια σας ἢ κοσμηματοθήκη ;
—Θὰ σὰς ἐξηγήσω... ἔκανε στενοχωρημένος ὁ Ρόγκερ. Κρύβομαι,
γιατί εἶμαι χωρὶς παπούτσι. Ὅσο γιὰ τὴν κοσμηματοθήκη, βρίζεται
στὰ χέρια μου, γιατί τὴν πήρα ἀπὸ τὸν πραγματικὸ κλέφτη !... Νὰ σὰς
τὸν δείξω, μάλιστα !...
Κ' ἀνοίγοντας τὴν πόρτα τῆς σέρρας, φώναξε :
—'Ε, εἰ, ἔλα ἔξω !...
'Ο φίλασεμένος ἕως στάθηκε στὸ κατώφλι— τῆς πόρτας, κατα-
κόκκινος ἀπὸ τὴν ἀγανάκτηση.
—Τί σημαίνουν δια αὐτὰ !... φώναξε θυμωμένος.
—Μπαμπὰ !... ἔκανε ἡ νέα, κατάληρητη.
—Τὴ ἀστεία εἶνε αὐτὰ, κόρη μου ; εἶπε πάλι ἐκεῖνος. Καί δὲν μὸν
λές, ποῦς εἶνε αὐτὸς ὁ κρεμανταλῆς ;
—Μὰ, μπαμπὰ, φηθῶσι· ἡ νέα, ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ μὸν εἶπε ὅτι εἶνε
εἶσα ὁ κλέφτης κα' ὅτι σ' ἔκλεισε μέσα στὴ σέρρα, γιὰ νά...
—Τὸ δεύτερο εἶνε ἀλήθεια, μὰ ὄχι καὶ τὸ πρῶτο ! Ὁ κλέφτης τώρα
βρίσκεται στὰ χέρια τῆς ἀστυναμίας !... τῆς ἴπε ὁ ἠλιακωμένος κύριος.
Κί' ἔπειτα, γυρίζοντας πρὸς τὸν Ρόγκερ, τὸν ρώτησε :
—Μπορῶ νὰ μάθω ποῦς εἰσαίτε ;
—Ἐἵμαι ὁ λογαγὸς Ρόγκερ, φηθῶσι ἐκεῖνος, κάνοντας μὰ ὑπόκλιση.
—Μὰ τότε, εἰσαίτε ὁ φίλος τοῦ Χάρου ! Εἰσαίτε ὁ καλεσμένος μου !
—Εἰσαίτε ὁ σὲρ Γουίλμπερφορς ; ρώτησε δευτὰ ὁ Ρόγκερ.
—'Ο ἴδιος ! τοῦ ἀπάντησε ὁ ἠλιακωμένος κύριος.
'Ο Ρόγκερ τότε, ὅταν εἶδε ὅτι δὲν τὸν κατάπε ἡ γῆ, διηγῆθηκε στὸν
σὲρ Γουίλμπερφορς καὶ στὴν κόρη του τὴν περιπέτεια του. Ἐκεῖνοι ξέ-
πασαν ἀμέσως σὲ ἀφοράτητα γέλια !...
—Λογαγὸ Ρόγκερ ! φώναξε ὁ σὲρ Γουίλμπερφορς. Μοῦ εἰσαίτε πά-
ρα πολὺ σημαντικῶς. Πῆτε μου τώρα τί νοῦμερο παπούτσι φορᾶτε ;
Σαράντα ; Ἐντύχως ! Περιμένετε μὰ στιγμή νὰ σὰς φέρω ἕνα δικὸ
μου ζευγάρι...
Κί' ἀπομακρυνήθητε.
'Ο Ρόγκερ κα' ἡ κόρη τοῦ σὲρ Γουίλμπερφορς ἔμειναν μόνοι.
—Λογαγὸ !... φηθῶσι πρῶτη ἐκεῖνη. Λιποῦμαι πάρα πολὺ γιὰ ὅσα...
—'Ω, μὴ τὸ συλλογίσθητε πιά ! ἔκανε γελώντας ὁ Ρόγκερ. Ἐκεῖνο
ποῦ μ' ἐνδιαφέρει εἶνε ὅτι θελήσατε νὰ μὲ σώσετε...
—Μὰ σὰς εἶπα... Κί' ἐσεῖς ἔχγατε ὅσα τὸν Τόγκ...
—Μόνον γι' αὐτὸ ; ἔκανε πονηρὰ ὁ Ρόγκερ.
Μὰ ἡ κόρη τοῦ σὲρ Γουίλμπερφορς δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως. Ἐ-
πρεπ : νὰ περάσῃ μὰ δὲσκληρὴ ἐδδομάδα, πρὶν ἀποφασίσει νὰ τοῦ πῆ
ὅτι τὸν ἀγαποῦσε ἀπὸ τὴν πρῶτη στιγμή, ἀπὸ τότε ποῦ εἶχαν συναντηθῆ
τυχαῖα ἐν' ἀπόγειμα στὴ Μπὸντ-Στρήτ...

K. P. ΜΠΡΑΟΥΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ ΤΟΥ ΘΙΕΡΡΟΥ

Ὅταν ἦσαν ἀκόμη δημοσιογράφοι, ὁ Θιέρρος καὶ ὁ Μπαρμπέ,
ἔβριζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἀπὸ τίς στήλες τῶν ἐφημερίδων τους
για εἰσόφορα πολιτικά καὶ ἄλλα ζητήματα. Ὁ Θιέρρος, μὴ ξέ-
ροντας τὸ γιγάντιο καὶ ἐπιθλητικὸ παράστημα τοῦ Μπαρμπέ,
εἶπε μὰ μέρα σὲ κάποιον :

—'Αν τὸν θρῶ καμμιὰ μέρα μπροστά μου, θὰ τοῦ σπάσω τὸ
κεφάλι μὲ τὸ μπαστούνι μου.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο τὰ λόγια αὐτὰ δὲν ἄργησε νὰ τὰ μάθῃ
ὁ Μπαρμπέ.

Ἐπὶ ἀπὸ καιρὸ, ὁ Θιέρρος, ὁ ὁποῖος ἐργαζόταν στὸ «Συν-
ταγματικόν», μῆθε στὴν κοινὴ ἀδουσα τῶν συντακτῶν καὶ ἀρ-
χισε νὰ διορθῶνῃ ἕνα ἄρθρο του μὲ τὸ μολύβι. Κάποιος ὅμως
τὸν πλησίασε καὶ τοῦ εἶπε :

—Τὸν θλέπεις κείνον ἐκεῖ τὸν πελώριο, τὸν χοντρὸ ποῦ χει-
ρονομεῖ καὶ ξεφωνίζει ; Εἶνε ὁ Μπαρμπέ.

Ταραγμένος ὁ Θιέρρος, καθὼς εἶδε τὸ ἀθλητικὸ παράστημα
τοῦ ὀπερῶφλου ἀντιπάλου του, ἔεχασε τίς ἀπειλές του, κύτ-
ταξε ν' ἀποτελειώσῃ ὅσο μποροῦσε γρηγορότερα τὴν ἐργασία
του κα' ἔφυγε νὰ δώσῃ τὰ δοκίμια στὸ τυπωγραφεῖο. Μέσα στὴν
ταραχὴ τοῦ λησμώνησε τὸ μολύβι του πάνω στὸ τραπέζι. Τότε
ὁ Μπαρμπέ μὲ τὴν ἠχηρὴ φωνή του, εἶπε :

—'Ε, κύριε, σὲ σὰς μιλῶ ! Ξεχάσατε πάνω στὸ τραπέζι τό...
μπαστούνι σας !

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Ὅπως σὰς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙ-
ΚΟΓΕΝΕΙΑ» ἀρχισαν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
των σειρὰς περιφήμων ἀριστουργημάτων τῆς ξένης φιλολο-
γίας. Τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον διανέμεται ἤδη στοὺς ἀ-
ναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον ἀισθημα-
τικὸν ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Ὅπως σὰς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὰ ἀρι-
τουργημάτα μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο»
ἢ τὴν «Οικογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην
σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γρα-
φεῖα μας, καταθέτοντες συννοῦνας καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ' ἕνα ἐλάχιστον πόνον, μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς τιμῆς
τοῦ βιβλίου, θ' ἀποκτᾶτε ἕνα τόμον κομψόν, ἐκ 300 περίπου
σελίδων, θ' ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως
δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα ποῦ σὰς χαρίζομε.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσταις μας θὰ προσκομίζου-
ν τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν
ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον θὰ χαρίσομε στοὺς ἀναγνώ-
στας μας μὲ τὰ δελτία τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, τὸ ὑπέροχον ἀισθη-
ματικὸν ρωμάντζο

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

Διὰ πρῶτην φορὰν ἐκδιδόμενον ΠΛΗΡΕΣ

Ἡ διανομὴ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ ΑΛ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ,
«Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ», θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 20ῆς
Μαρτίου.

Θὰ ἐπακολουθήσουν :

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΑΛΜΑΡΤΙΝΟΥ

κλ.π. κλ.π. κλ.π.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Ἀποκτᾶτε ΔΩΡΕΑΝ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου
φιλολογίας, ἀγοράζοντες ἀπλῶς τὸ «Μπουκέτο» καὶ τὴν «Οι-
κογένειαν».

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρὲ-
πει νὰ στέλνουν, μὲζῦ μὲ τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ
τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἦτο
λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μίᾳ τοιαύτῃ ἐπιδάρουσι.
Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅπου ὑπάρχουν ὑποπρακτο-
ρεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνώσται
μας θὰ παραλάβουν τὰ βιβλία των ἀπὸ τοὺς κ. κ. ὑποπρά-
κτορας.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.